

sygn. akt VI Co 1080/16

POSTANOWIENIE

Dnia, 14 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Magdalena Dobrzańska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. K.

o uznanie orzeczenia zagranicznego

postanawia

1. stwierdzić, że podlega uznaniu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej świadectwo uznania płci legalnej(ang. gender recognition certificate) o numerze (...) z dnia 3 marca 2014 r. wydane przez (...) Komisję (...) (ang. Gender (...)), zgodnie z którym od daty wydania przedmiotowego świadectwa S. K. urodzona (...) posiada płeć żeńską,
2. kosztami postępowania obciążyć wnioskodawczynię.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 6 grudnia 2016 r. (data prezentaty Biura Podawczego tutejszego Sądu: 12 grudnia 2016 r.). S. K. wniosła o uznanie na obszarze P.świadczenia uznania płci z dnia 3 marca 2014 r. o numerze (...) w przedmiocie stwierdzenia, że wnioskodawczyni posiada płeć żeńską (k. 2).

Do wniosku dołączono kopię oryginału świadectwa uznania płci urzędowo poświadczoną przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej w O. wraz z tłumaczeniem na język polski, którego zgodność z oryginałem poświadczył konsul Rzeczypospolitej Polskiej w O. (k.4 i k 83), pismo z G. R. Panel z tłumaczeniem na język polski zaświadczające, iż p. K. urodziła się jako P. K. (1) w dniu 19 października 1965 roku, a obecnie znana jest jako S. K. (k 6-7), odpis skrócony aktu urodzenia P. K. (1) urodzonego (...) (k 7), odpis uwierzytelnionego aktu urodzenia wydany przy Głównym Urzędzie S. C. w dniu 14 marca 2014 roku (wraz z tłumaczeniem przysięgłym) dotyczący S. K. urodzonej (...) córki P. K. (2) i R. A. kapusty z domu L. (k 8 i 9), pierwotny odpis uwierzytelniony dot. P. H. (wraz z tłumaczeniem przysięgłym), urodzonego (...) córki P. K. (2) i R. A. kapusty z domu L. (k 70 i 71), zaświadczenie o prawomocności wraz z tłumaczeniem (k 84-85).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W dniu 3 marca 2014 r. (...) Komisja (...) (ang. Gender(...)) wydała świadectwo uznania płci legalnej (ang. gender recognition certificate) stwierdzając, że od dnia wydania przedmiotowego świadectwa S. K. urodzona (...) posiada płeć żeńską.

pierwszej kolejności należy wskazać, iż przez pojęcie „orzeczenia”, o którym mowa w art. 1145-1146 k.p.c., należy rozumieć nie tylko rozstrzygnięcie sądu obcego, które co do swej formy odpowiada pojęciu orzeczeń przewidzianych w prawie polskim, lecz wszelkiego rodzaju rozstrzygnięcia, które według prawa państwa, w którym zostały wydane,

wywołują pozaprosesowe skutki prawne. Odmienność prawa obcego bowiem, nie uzasadnia pozbawienia dokumentu wystawionego przez sąd obcy cech orzeczenia sądowego, jeżeli dokument ten ze względu na zawartą w nim treść pociąga za sobą skutki, jakie według prawa polskiego pociąga za sobą orzeczenie sądowe. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w postanowieniu z 25.XI.1977 r. I CR 9/77 (opubl. OSNCP 1978, z. 9, poz. 162). Przy ocenie pojęcia zagranicznego orzeczenia sądowego w rozumieniu art. 1145 k.p.c. w grę wchodzi dwie fazy kwalifikacji. W pierwszym etapie chodzi o określenie cech aktu prawnego (orzeczenia) zagranicznego i ta wstępna kwalifikacja powinna nastąpić według kryterium obcego prawa procesowego. W drugim etapie rozstrzygnąć należy, czy dany akt prawny (orzeczenie) można zaliczyć do jednej z kategorii aktów (orzeczeń) przewidzianych w prawie własnym (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5.10.2000 r. I ACa 391/00).

Tym samym sąd rozpoznając wniosek o uznanie na obszarze Polski orzeczeń sądów zagranicznych, bądź innych dokumentów zastępujących orzeczenia (w tym decyzji administracyjnych delegujących, które delegują do określonych praw) - bada czy mają one znaczenie samodzielne.

Zdaniem sądu złożony dokument przedłożony do uznania przez wnioskodawczynię stanowi orzeczenie w rozumieniu powołanego przepisu, wywołuje ono bowiem skutki prawne np. w postaci wydania aktu urodzenia uwzględniającego inną płć wnioskodawczyni.

Rozstrzygnięcie (...) Komisji (...) będące przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie dotyczy stanu cywilnego. Sprawy takie podlegają wyłączeniu z zakresy zastosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona). W związku z powyższym do ustalenia, czy rozstrzygnięcie to podlega uznaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Zasady uznawania skuteczności orzeczeń sądów zagranicznych regulują przepisy Tytułu I Księgi Trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego, w brzmieniu po nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego, nadanym ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r. Nr 234 poz. 1571).

Uznaniu na podstawie przepisów Kodeksu podlegają rozstrzygnięcia innych niż sądy organów państw obcych (np. organów administracji), które zostały wydane w sprawach cywilnych (art. 1149¹ k.p.c., por. Robert Kulski, Kodeks postępowania cywilnego. Tom IV. Komentarz. Art. 1096-1217, pod red. A. Marciniak). Dla określenia charakteru sprawy cywilnej należy się odwołać do kryteriów wskazanych w art. 1 k.p.c., to znaczy spraw ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz innych sprawach, do których przepisy tego Kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (Tadeusz Ereciński, Jan Ciszewski, Karol Weitz, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, Warszawa 2009, str. 495, pkt 14 oraz str. 553-554). Przedmiotowa sprawa jest sprawą z zakresu prawa rodzinnego, a więc należy do kategorii spraw cywilnych.

Przepis art. 1146 k.p.c., do którego odsyła art. 1149¹ k.p.c. określa przesłanki uznania rozstrzygnięcia zagranicznego, ujęte od strony negatywnej. W razie zajścia którejkolwiek ze wskazanych w przepisie okoliczności sądu państwa obcego nie podlega w Polsce uznaniu. Oznacza to, że do przyjęcia, iż miało miejsce uznanie z mocy prawa rozstrzygnięcia zagranicznego, wymagane jest, aby nie nastąpiła żadna ze wskazanych przesłanek odmowy uznania. Badanie tych przesłanek w postępowaniu o ustalenie, czy rozstrzygnięcia podlega uznaniu nie jest uzależnione od wniosku czy zarzutu uczestników postępowania, ale jest dokonywane przez Sąd z urzędu.

W niniejszej sprawie nie zaszła żadna z negatywnych przesłanek ujętych w art. 1146 k.p.c., bowiem rozstrzygnięcia nie zapadło w sprawie należącej do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich, strony postępowania nie były pozbawione możliwości obrony, sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami nie zawisła w Rzeczypospolitej Polskiej wcześniej niż przed sądem państwa obcego, orzeczenie nie jest sprzeczne z wcześniej wydanym prawomocnym

orzeczeniem sądu państwa obcego, spełniającym przesłanki jego uznania w Rzeczypospolitej Polskiej, zapadłym w sprawie o to samo roszczenie między tymi samymi stronami, nie jest także sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

W niniejszej sprawie, nie wystąpiła przesłanka odmowy uznania orzeczenia zagranicznego na obszarze Polski wymieniona w art. 1146 k.p.c.

W związku z powyższym sąd działając na podstawie art. 1148¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 1149¹ oraz art. 1146 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 167 poz. 1398 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

(...)